

[Ministeren for erhvervspolitisk samordning]

Jeg spørger i anledning af den meget bastante konservative afvisning af den såkaldte socialdemokratiske bruttoskat, og jeg forstår, at det, der var det forfærdelige socialdemokratiske ved den, angiveligt var, at der ikke var noget loft over.

Nu står jeg her med den økonomiske reform fra den tidligere regering og prøver at dygtiggøre mig i, hvad den egentlig gik ud på, og repetere, hvordan den var bygget op, og jeg vil gerne bede hr. Kirkegaard komme herop og forklare, hvor loftet var henne i den reform, som jeg går ud fra at hr. Kirkegaard har stået helhjetet bag, da det var et udspil fra hans egen regering. Der var ikke noget loft. Der var tale om lønmodtager- og arbejdsgiverbidrag, som skulle finansiere nogle forskellige kasser, som i øvrigt svarer nogenlunde om ikke fuldstændigt til de kasser, som den nuværende regering foreslår. Så jeg beder blot om at få et klart svar: Er det nu også et nyt synspunkt, eller hvordan skal man overhovedet forstå den bastante modstand mod den såkaldte socialdemokratiske bruttoskat?

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg synes, at jeg kunne høre på de ord, hr. Kirkegaard kom med her fra talerstolen, at hr. Kirkegaard havde lidt mere fred i sindet. Men det er jo også sådan, at alle de elementer, der er i denne pakke, stort set er kendte elementer. Det er noget, der har været drøftet både i 1989 og i 1990. Det er måske sat sammen på en lidt anden måde denne gang, med lidt større fordel, kan man så sige.

Jeg vil så gerne spørge hr. Kirkegaard, der talte meget bastant om boligejerne – jeg har også spurgt fru Pernille Sams, men ikke fået noget svar: Hvad gjorde man egentlig ved boligejerne i 1985? Hvad gjorde man i 1989, og hvad gjorde man i 1990? Da sænkede man jo ikke lejeværdien; i det oplæg, vi diskuterer i dag, taler vi om en 20 pct.s sænkning af lejeværdien.

Noget andet, som jo også er en given ting, men som ikke har været fremsat helt på samme måde, er arbejdsgiverbidraget, bruttoskatten. Jeg kan bedst lide at kalde det arbejdsgiverbidraget. Hvis der ikke har været fremsat forslag herom, har der i hvert fald foreligget en skrivebordstegning, som jeg har set, og der er også

foregået forhandlinger herom i VKR-regeringen og i KV-regeringen.

Til sidst en kommentar til det, hr. Kirkegaard sagde om transportfradraget. Jeg står med »Planen«, hvori der står, at man vil hæve bundgrænsen fra 20 km til 40 km. Det er en utrolig voldsom stigning. Det oplæg, vi her diskuterer, går ud på, at man vil hæve bundgrænsen til 25 km.

Men alt i alt synes jeg, at der blev givet udtryk for, at man gerne ville være med til noget. Det synes jeg var positivt af Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Når et parti har to ordførere til et indlæg, er det selvfølgelig fristende at prøve at finde uoverensstemmelser eller i hvert fald uklarheder imellem de to indlæg, og jeg synes, at det var interessant, at hr. Henning Dyremose meget malende beskrev, hvordan underskuddet steg og steg. Hr. Henning Dyremoses skøn var, at der i dette skattereformforslag nok samlet var i alt 15-20 mia. kr. i lempelse, og det synes hr. Henning Dyremose var meget, meget uansvarligt.

Hr. Kirkegaard koncentrerede sig derimod om, hvor forfærdeligt denne stramning nu ville ramme alle. Den ville ramme parcelhusejerne, den ville ramme bilejerne, den ville ramme boligejerne, og så den dér forfærdelige socialdemokratiske bruttoskat. Så den ene ordfører taler om uansvarlige lempelser, og den anden ordfører taler om smertende stramninger. Jeg synes, at Det Konservative Folkeparti skulle forklare os, hvordan det hænger sammen. Ellers synes jeg, at man skulle anskaffe sig en ny kugleramme.

Så sagde hr. Kirkegaard, at der flyttes hegnspele i socialdemokratisk retning. Det er jeg ked af at man siger, for der er faktisk mange af de ting i dette kompleks af lovforslag, som vi fra radikal side er meget glade for. Vi kan f.eks. slet ikke hidse os op over den slemme bruttoskat. Vi mindes også, ligesom samordningsministeren netop redegjorde for, at vi i 1989 sammen med Venstre og De Konservative var medforslagsstillere til et forslag om noget, der kunne minde om det, der foreslås om et arbejdsmarkedsbidrag. Det synes vi også dengang var en god idé, men det synes De Konservative åbenbart ikke nu.